

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ประเทศไทยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2504 จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบันคือฉบับที่ 11 ซึ่งเริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ. 2555 ประเทศไทยได้มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิต เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ มีการส่งเสริมทั้งการลงทุนในประเทศ และส่งเสริมให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย มีการปรับปรุงระบบการผลิต สินค้าและบริการ ทำให้เกิดความไม่สมดุลของการจ้างงาน โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมและบริการมีความต้องการแรงงานมากขึ้น แต่ขาดแคลนแรงงานในบางสาขาอาชีพ บางพื้นที่ แรงงานที่มีอยู่ทักษะไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้อัตราค่าจ้าง ค่าครองชีพของแรงงานไทยสูงขึ้นมาก กิจกรรมธุรกิจที่ใช้แรงงานระดับล่าง เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงาน ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องหาแรงงานจากที่อื่นเข้ามาทดแทนแรงงานที่ต้องการ การอพยพแรงงาน ที่มีผลมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เริ่มจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทไปสู่เมือง และการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกันสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายถึงแม้ว่าประเทศปลายทางไม่ต้องการให้มีการเคลื่อนย้ายหรืออพยพแรงงานเข้ามาอยู่ในประเทศ แต่จากปัญหาเศรษฐกิจที่ขาดแคลนปัจจัยการผลิต คือแรงงานและค่าจ้างแรงงานต่างชาติมีอัตราที่ต่ำกว่าแรงงานในประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้เปรียบเรื่องต้นทุนการผลิต ขณะเดียวกันแรงงานประเทศเพื่อนบ้านเช่น สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา มีสภาพความไม่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ความล้าหลังในการดำรงชีวิต มีอัตราค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าไทย จึงทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติเหล่านี้เข้ามาทดแทนแรงงานไทยที่ขาดแคลน (Labour Shortage) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society) อย่างแท้จริง จะยิ่งทำให้เกิดขาดแคลนแรงงาน (Labour shortage) ในวัยกำลังแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้นการเข้ามาของแรงงานข้ามชาติจะเข้ามาเป็นแรงงานในระบบเศรษฐกิจไทยทั้งในภาคการผลิตที่ต้องใช้แรงงานเข้มข้นเช่นภาคการเกษตร ภาคการประมง ภาคการก่อสร้างและค้าปลีก ค้าส่ง และภาคบริการ เช่นช่วยทำงานบ้านและเข้ามาดูแลผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากขึ้น และอายุยืนยาวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลไทยได้พยายามให้แรงงานข้ามชาติที่เข้าประเทศไทยโดยผิดกฎหมายให้เป็นแรงงานที่ถูกกฎหมายมากขึ้นเพื่อที่ว่า แรงงานข้ามชาติเหล่านี้ถ้าได้นำมาพัฒนาศักยภาพโดยให้ความรู้และการอบรมที่มีหลักการและถูกต้องจักได้แรงงานข้ามชาติที่ถูกต้องตามกฎหมายทั้งเป็นแรงงานมีคุณภาพได้

แรงงานในประเทศไทย ข้อมูล ปี 2554 มีจำนวนแรงงานทั้งสิ้น 38.7 ล้านคนเป็นแรงงานภาคการเกษตรจำนวน 16.3 ล้านคน และภาคบริการจำนวน 22.4 ล้านคน ในจำนวนนี้ในภาคการเกษตรมีแรงงานข้ามชาติมากกว่า 1 ล้านคน ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมที่มีแรงงาน 5 ล้านคน มีแรงงานข้ามชาติมากกว่า 40 % (ینگุท แฉล้มวงศ์ , 2555) สำหรับแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยมีจำนวน 984 ,535 คนแบ่งเป็นประเทศสหภาพพม่า 643 ,095 คน กัมพูชา 238 ,586 คน สาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว 102 ,854 คน (สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว , 2554) แต่มีจำนวนแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย ณ กรกฎาคม 2554 ที่นายจ้างมาขอจดทะเบียนเพียงจำนวน 164 ,474 ราย กรุงเทพมหานครมีจำนวนแรงงานข้ามชาติมากที่สุด ขณะเดียวกันยังมีแรงงานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอีกจำนวนมาก ถ้าจะนับรวมได้ทั้งหมดประมาณ 2 ล้านคน แรงงานข้ามชาติที่จดทะเบียนแล้วได้รับใบอนุญาตทำงานแยกเป็นบัตรสี 6 ประเภท คือ 1. อาชีพประมงบัตรสีฟ้า 2. อาชีพเกษตรกรบัตรสีเขียว 3. อาชีพก่อสร้างบัตรสีเหลือง 4. อาชีพธุรกิจต่อเนื่องประมงบัตรสีส้ม 5. อาชีพผู้ใช้ในบ้านบัตรสีเทา 6. อาชีพอื่น ๆ มี 19 กิจกรรมบัตรสีชมพู แรงงานประเภทที่ 6 แยกเป็น 19 กิจกรรมเช่น กิจกรรมต่อเนื่องทางการเกษตร โรงฆ่าสัตว์ ทำเหมืองแร่ โรงกลึง โรงหล่อ กิจกรรมผลิต จำหน่ายอาหารและเครื่องมือ กิจกรรมจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซักอบรีด ฯลฯ จะเห็นว่าทุกงานในประเทศไทยมีแรงงานข้ามชาติเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของภาคการผลิตและบริการ

แรงงานประเทศสหภาพพม่าระยะเริ่มแรกทำงานประมงเนื่องจากมีพื้นฐานการดำรงชีวิตและทำงานประมงได้เป็นอย่างดี ต่อมาอพยพเข้ามาในเขตภาคกลางเพื่อทำงานภาคเกษตรกรรมและเขตภาคตะวันออกทำงานร้านอาหาร แรงงานประเทศกัมพูชา ระยะแรกเป็นแรงงานจากค่ายผู้

อพยพลี้ภัยหลบหนีเข้ามาหางานทำแล้วกลับเข้าไปอยู่ในค่ายเป็นครั้งคราว แรงงานประเทศกัมพูชาส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับภาวะสงครามเป็นเวลานาน จึงไม่ค่อยเลือกงานมากนัก งานส่วนใหญ่ใช้แรงงานกายและอยู่ในพื้นที่สกปรก สำหรับแรงงานจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไม่มีปัญหาทางการเมืองเหมือนประเทศสหภาพพม่าหรือกัมพูชา แรงงานสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสื่อสารภาษาไทยได้ดีจึงคล้ายคนไทยทำให้แยกจากคนไทยได้ยาก แรงงานมักทำอาชีพในจังหวัดชายแดนภาคเหนือโดยรับจ้างทำสวนและภาคอีสานทำงานโรงงานและงานรับใช้ในบ้าน นอกจากแรงงานสามประเทศแล้ว ยังมีแรงงานจากประเทศบังคลาเทศ อินเดีย ปากีสถาน ส่วนใหญ่ทำงานตามร้านขายเครื่องจักรและอุปกรณ์ยานคลองถม บางส่วนเข้ามาขายอาหารรถเข็น สำหรับแรงงานจากประเทศจีนตอนใต้ทำงานด้านบริการมากกว่าแรงงานประเภทอื่น

ประเทศไทยปัจจุบันมีจำนวนประชากร ประมาณ 67 ล้านคน จัดว่าเป็นประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 19 ของโลก รองจาก จีน อินเดีย อเมริกา อินโดนีเซีย บราซิล รัสเซีย ปากีสถาน บังคลาเทศ ไนจีเรีย ญี่ปุ่น เม็กซิโก เยอรมนี ฟิลิปปินส์ เวียดนาม อียิปต์ เอธิโอเปีย ตุรกี อิหร่าน ประเทศไทยมีประชากรคิดเป็นประมาณร้อยละ 1 ของประชากรโลก และมีการเพิ่มของประชากรประมาณ 1 ใน 140 ส่วน ของการเพิ่มประชากรโลก ซึ่งการเพิ่มของประชากรไทยดังกล่าวเป็นการเพิ่มในอัตราคงที่และมีแนวโน้มที่จะลดลงในอนาคต โดยพบว่าเมื่อปี พ.ศ 2549 ประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 0.6 ต่อปี และข้อมูลประมาณการในปี พ.ศ 2553 ก็ยังพบว่ามีอัตราการเพิ่มประชากรอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ต่อปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ , 2553) และจากรายงานการสำรวจประชากรปี 2552 ประเทศไทยมีโครงสร้างอายุของประชากรที่มีอายุ 1 – 14 ปี มีประมาณ 20.3 % อายุ 15 – 64 ปี มีประมาณ 70.7 % และ 65 ปีขึ้นไป ประมาณ 9 % เมื่อพิจารณาอายุขัยเฉลี่ย เพศชายมีอายุขัยเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดประมาณ 71.02 ปี เพศหญิงมีอายุขัยเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดประมาณ 75.82 ปี มีประชากรสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไปและมากกว่า) ประมาณ 7.2 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.29 ของประชากรทั้งประเทศ และจะเพิ่มเป็นร้อยละ 14.8 ในปี 2559 ผู้สูงอายุเพศหญิงมีสัดส่วนมากกว่าเพศชาย คือ 55 : 45 และจะแตกต่างกันมากขึ้นตามกลุ่มอายุที่สูงขึ้น เพราะประชากรเพศหญิงมีอายุยืนกว่าเพศชาย ถ้าพิจารณาการกระจายโครงสร้างประชากรตามภาคพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประชากรสูงอายุมากที่สุดเกือบ 1

ใน 3 ของประชากรสูงอายุ (สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , 2555) เมื่อพิจารณาโครงสร้างของประชากรก็เปลี่ยนไป ทั้งจำนวนประชากรรวมและจำนวนผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) และอัตราการเพิ่มของประชากรสูงอายุเองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบันและต่อไปในอนาคต กล่าวคือจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจาก 61.4 ล้านคนในปี พ.ศ 2543 เป็น 72.6 ล้านคนในปี พ.ศ 2568 ขณะที่ประชากรสูงอายุเพิ่มจาก 5.7 ล้านคนในปี พ.ศ 2543 เป็น 14 ล้านคนในปี พ.ศ 2568 และอัตราการเพิ่มของประชากรสูงอายุเร็วกว่าอัตราการเพิ่มประชากรรวม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประเทศไทยในลักษณะนี้เนื่องจากการลดลงของภาวะเจริญพันธุ์อย่างรวดเร็ว ทำให้มีอัตราการเกิดลดลงในขณะเดียวกันอัตราการตายก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน อันเนื่องมาจาก การสาธารณสุขที่มีการปรับปรุงทำให้มาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ในขณะที่อัตราการเพิ่มของประชากรรวมอยู่ในระดับต่ำและอัตราการตายอยู่ในระดับต่ำ จึงส่งผลให้ประชากรของประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ (Aging Population) มากขึ้น

ตารางที่ 1.1 อัตราการเพิ่มประชากรรวม และผู้สูงอายุ

ปี	2533-2543	2543-2548	2548-2553	2553-2558	2558-2563
อัตราเพิ่มประชากร	1.11	0.83	0.66	0.54	0.41
อัตราเพิ่มผู้สูงอายุ	3.51	2.87	2.88	3.51	3.37

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาโครงสร้างสัดส่วนของประชากรวัยเด็ก วัยแรงงาน และผู้สูงอายุ ในปี พ.ศ 2553 มีสัดส่วนวัยเด็ก : วัยแรงงาน : ผู้สูงอายุ 20.5 : 67.6 : 11.9 เปลี่ยนเป็น 18.3 : 66.9 : 14.8 ในปี 2559 โดยประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง วัยแรงงานมีสัดส่วนคงที่และมีแนวโน้มลดลง ส่วนประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และจะมีสัดส่วนมากกว่ากลุ่มวัยเด็ก ตั้งแต่ปี พ.ศ 2563 เป็นต้นไป ภาวการณ์ดังกล่าวทำให้วัยแรงงานต้องรับภาระเพิ่มขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ โดย

มีอัตราการพึ่งพิง (Dependency Ratio) วัยแรงงาน 7 คน ดูแลผู้สูงอายุ 1 คน ในปี พ.ศ 2543 เป็นวัยแรงงาน 2.7 คน ดูแลผู้สูงอายุ 1 คน ในปี 2570

แม้ว่าประชากรไทยมีแนวโน้มอายุเฉลี่ยยืนยาวขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบัน แต่ไม่ได้หมายความว่า การเจ็บป่วยและภาวะทุพพลภาพจะหดตัวลง (Compression Of morbidity) จากการสำรวจประชากรสูงอายุของสำนักงานสถิติแห่งชาติทางด้านสุขภาพ พบว่า กลุ่มโรคที่ผู้สูงอายุป่วยมาก 3 อันดับแรก คือ กลุ่มโรคระบบกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น กระดูกและข้อ กลุ่มโรคระบบทางเดินหายใจ และกลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือด ส่วนสาเหตุการตายของผู้สูงอายุที่สำคัญ คือ โรคมะเร็งทุกชนิด โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง หลอดลมอักเสบและปอดอักเสบและนอกจากนี้ผู้สูงอายุยังมีแนวโน้มพิการมากขึ้น โดยความพิการที่พบมาก คือ สายตาเลือนรางทั้งสองข้าง หูตึงสองข้างและอัมพฤกษ์ และในปัจจุบันมีผู้สูงอายุร้อยละ 80 มีภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังโดยเฉพาะโรคเรื้อรังที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น มะเร็ง โลหิตจาง ไตวาย เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ฯลฯ ส่วนใหญ่ป่วยมากกว่าหนึ่งโรค ผู้สูงอายุประมาณร้อยละ 15 มีภาวะพึ่งพิงด้านการทำงานบ้าน ร้อยละ 5 มีปัญหาในกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน ร้อยละ 0.8 ต้องใช้รถเข็น และร้อยละ 0.2 ต้องนอนติดเตียง นอกจากรูปแบบการเจ็บป่วยในสังคมผู้สูงอายุจะเปลี่ยนไป โดยรูปแบบที่เคยเกิดขึ้นในปี พ.ศ 2533 มีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อถึงปี 2563 กล่าวคือ โรคติดต่อที่เคยเกิดขึ้นร้อยละ 49 จะลดลงเหลือร้อยละ 22 ขณะที่โรคไม่ติดต่อที่เคยเกิดขึ้นร้อยละ 27 จะเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 43 ส่วนโรคทางจิตและสมองที่เคยเกิดขึ้นร้อยละ 9 จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14 และอุบัติเหตุที่เคยเกิดขึ้นร้อยละ 15 จะเพิ่มเป็นร้อยละ 21 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , 2551) แสดงให้เห็นว่าโรคไม่ติดต่อเป็นรูปแบบการเจ็บป่วยที่มีความสำคัญมากขึ้น เมื่อผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น ประกอบกับมีโรคประจำตัวและไม่สามารถดูแลตนเองได้ และในครัวเรือนมีผู้สูงอายุอยู่ในบ้านจำเป็นต้องได้รับการดูแลเพื่อให้การอยู่ร่วมกันในครัวเรือนมีความสุข ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เมื่อผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น วัยแรงงานต้องรับภาระเพิ่มขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ จากรายงานสำนักงานสถิติแห่งชาติ อัตราการพึ่งพิง (Dependency Ratio) วัยแรงงาน 7 คน ดูแลผู้สูงอายุ 1 คน ในปี พ.ศ 2543 จะเป็นวัยแรงงาน 2.7 คน ดูแลผู้สูงอายุ 1 คน ในปี 2570 ผู้สูงอายุจำเป็นต้องได้รับการดูแลโดยเฉพาะในปัจจุบันครอบครัวไทยเล็กลงแต่ละครอบครัวมีบุตรน้อยและบุตรมีภาระในการทำงานนอกบ้าน จำเป็นต้องมีผู้ดูแลผู้สูงอายุที่อยู่ในบ้านเพียงลำพังหรือ

ผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลของสถานประกอบการ หรือสถานสงเคราะห์ การขาดแคลนแรงงานไทย ในการดูแลผู้สูงอายุจะเป็นปัญหาสำคัญในอนาคต ดังนั้น แรงงานข้ามชาติเป็นทางเลือกหนึ่งของ ครอบครัวหรือสถานประกอบการที่นำมาเพื่อดูแลผู้สูงอายุในการแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแล ผู้สูงอายุ

จากสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา แรงงานข้ามชาติกับความ ต้องการดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย เพื่อค้นหาว่าแรงงานข้ามชาติทุกชาติพันธุ์ที่อยู่ในประเทศไทย ปัจจุบันมีอุปสงค์ที่จะดูแลผู้สูงอายุหรือไม่อย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

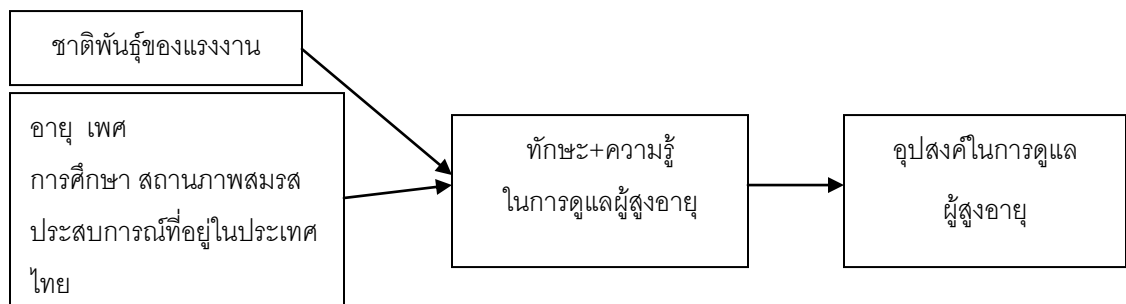
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ถึงอุปสงค์ของแรงงานข้ามชาติทุกชาติพันธุ์ในประเทศไทย กับการดูแลผู้สูงอายุ
- 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มแรงงานทุกชาติพันธุ์ตลอดจน ปัจจัยที่สำคัญด้านประชากร การศึกษา สถานภาพสมรส ฯลฯ กับการต้องการดูแลผู้สูงอายุ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงงานข้ามชาติกับการต้องการดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย ศึกษา แรงงานข้ามชาติทุกชาติพันธุ์ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1) ทำให้ทราบว่าแรงงานข้ามชาติกลุ่มชาติพันธุ์ใดมีอุปสงค์ทำงานดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทยข้อค้นพบที่ได้รับจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อกระทรวงพัฒนาการและความมั่นคงของมนุษย์ตลอดจนผู้ใช้แรงงานข้ามชาติและตัวผู้สูงอายุสามารถตัดสินใจว่าจะเลือกชาติพันธุ์ใดเพื่อสอดคล้องกับความต้องการ

2) จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับแรงงานข้ามชาติในแต่ละชาติพันธุ์ว่าจะสามารถพัฒนาทักษะคุณภาพฝีมือแรงงานเพื่อมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลผู้สูงอายุไทยได้ถูกต้อง

3) กระทรวงแรงงานได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อที่จะให้ความรู้และทักษะที่ถูกต้องแก่แรงงานข้ามชาติที่มีอุปสงค์ในการดูแลผู้สูงอายุ

4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบความต้องการเปลี่ยนงานของแรงงานข้ามชาติเพื่อดูแลผู้สูงอายุ

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1) แรงงานข้ามชาติ หรือภาษาราชการเรียกว่า แรงงานต่างด้าว หมายถึง บุคคลธรรมดาไม่มีสัญชาติไทยมีภูมิลำเนาต่างประเทศเข้ามาอยู่ในประเทศไทย

2) แรงงานข้ามชาติ หมายถึงแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ซึ่งหมายถึงคนต่างด้าวที่เข้าเมืองไทยถูกต้องตามกฎหมาย หรือผิดกฎหมาย และได้รับอนุญาตทำงาน ประกอบด้วย

2.1) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตทำงานตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322

ข้อ 10 (1)

2.2) คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ขอรับใบอนุญาตทำงาน

2.3) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ขอรับใบอนุญาตทำงาน

2.4) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายอื่น ขอรับใบอนุญาตทำงาน

2.5) คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร ขอรับใบอนุญาตทำงาน

2.6) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง สัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ทำงานชั่วคราวในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร ตาม มติคณะรัฐมนตรี ปี 2545

3) ดูแลผู้สูงอายุ หมายถึง การให้อุปการะ เลี้ยงดู ช่วยเหลือ ฝังาระวัง ที่ถือว่าเข้าสู่วัยสูงอายุไม่ว่าผู้สูงอายุจะยังช่วยตนเองได้หรือไม่ก็ตาม

1.7 วิธีการศึกษา

1) ศึกษาเอกสาร ข้อมูลทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติเพื่อนำความรู้อย่างสรุปประเด็น

2) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์บทความเอกสารเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติและการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาสรุปประเด็นหลักตามกรอบแนวคิดทางการศึกษา

3) ผู้วิจัยลงพื้นที่ เพื่อใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามเรื่องแรงงานข้ามชาติกับอุปสงค์เพื่อดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย

(3.1) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นข้อมูลเพื่อศึกษาแรงงานข้ามชาติกับความต้องการดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากแรงงานข้ามชาติ

(3.2) รวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ใช้สถิติเชิงพรรณนา

(3.4) อธิบายสรุปผลจากการวิเคราะห์